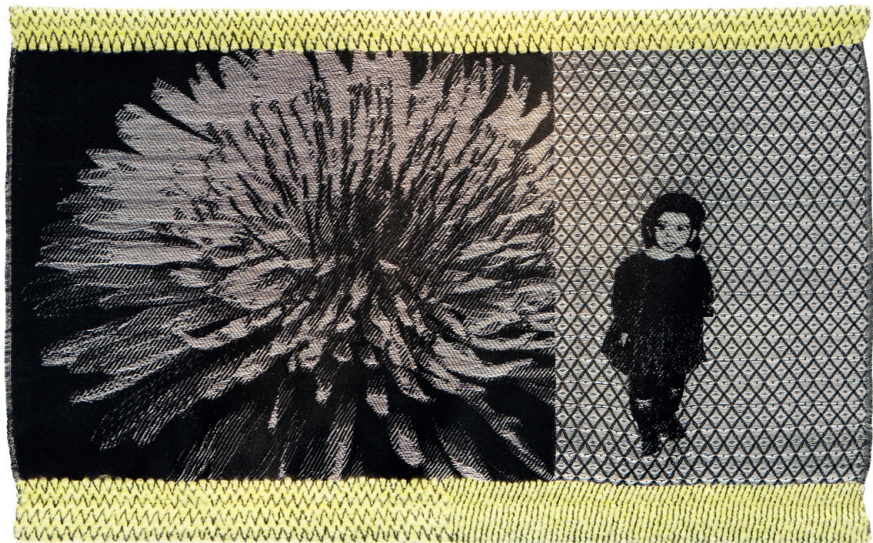

Kahest pildist koosnevad vaibad näitusest "Lood" kannavad endas mitut kihistust: näituse pealkiri sümboliseerib nii jutustust kui ka vahendit, millega tasakaalu kaalutakse.

mitmeid ettevõtteid ja riik vaibakunsti enam ei tellinud. Tekkis küsimus, mida teha igal aastal viie uue tekstiilkunstnikuga. Tahtsin pakkuda noortele inimestele alternatiive." Kelpman püüdis õppejõuna vaadata erinevatesse suundadesse ja laiendada tekstiilidisaini kasutusvaldkondi. Üheks esimeseks innovatsiooni pääsukeks oli interaktiivsete tekstiilide projekt. "See suund osutus positiivseks. Selle teemaga lõpetab kohe esimene doktorant ja üks lõpetaja alustab tööd Mercedes-Benz disainiosakonnas Saksamaal."

Töö tudengitega jäi pooleli

Tudengitele rakendust otsides käivitas ta projekti "Vabakutselisena Euroopasse". "Minu eesmärk oli üliõpilastele näidata, et töövõimalused on laiemad," osutab Kelpman. Nimetamist väärivad ka sot-

siaalse disaini projektid, mille käigus on loodud abivahendeid mitmele haiglale, sihtgrupiks erineva puudeastmega lapsed.

EKAs töötatud aastate jooksul kirjutas Kelpman lugematul arvul projekte, otsis ja leidis rahastamise võimalusi õppetoolile moodsa tehnika soetamiseks. Lõpuks kasvas kaasnev paberimajandus paraku nii suureks, et selle haldamine vaid ühe inimese tahtejõuga muutus ränkraskeks.

"Tegelesin osakonna arendamisega mõttes 24/7, suhtusin sellesse väga kirglikult. Enda loominguga ei jäänud enam aega. Kuna olemasolevate eelarveliste vahenditega ei saanud ei sisulist ega tehnoloogilist arengut tagada, tuli leida projekte, aga mida rohkem koostöövõimalusi leidsin, seda rohkem tööd kogunes. Tervis ei pidanud lõpuks vastu," meenutab kunstnik möödunud aastate töötempot.

Kelpmani jutust kumab läbi kurbust, et suur ja põnev töö tudengitega pooleli peab jääma ja kompromisside leidmine töökoormuse korraldamisel akadeemia poolt võimatuks kuulutati. "Tekstiilidisaini osakonnas olen seadmete ostuks miljoneid leidnud, aga üliõpilaste töötingimused on praegu ikkagi kehvad. Ventilatsiooni pole, elekter kaob, kui kõik vajalikud seadmed sisse lülitada. Uuteks masinateks pole füüsiliselt ruumi."

Mare Kelpman ei taha jutuajamist siiski lõpetada murenootide alla kinni jäädes: "Tudengitega töötaksin muidugi meelsasti veel. Viimaseks projektiks jäi tekstiili- ja arhitektuuritudengitest koosneva grupiga välitekstiilide tegemine tarbekunstimuuseumi hoovi." Tulevikku vaadates tunnistab ta, et ka loodud tekstiilistuudio pakub põnevat väljakutset.